

tillige skulde kunne anvendes som Voldgiftsorganer. Forslaget blev ikke antaget hverken paa den 1. eller den 2. Forsamling men blev henvist til nærmere Undersøgelse i et Udvalg, der skulde nedsættes af Raadet.

Paa sit Møde i Januar 1922 vedtog Raadet i Henhold hertil at nedsætte et Udvalg paa 5 Medlemmer, i hvilket følgende Lande var repræsenteret: Japan, Chile, Østerrig, Sverige og Belgien. Udvalget har holdt Møder i Maj Maaned og afgivet en Beretning til den 3. Forsamling.

I Beretningen tog Udvalget Afstand fra Tanken om, at Staterne skulde paatage sig Forpligtelser til at nedsætte Forligsnævn. Dette burde være en frivillig Sag. Det fremhævedes, at enhver af Parterne i et stort Antal Tilfælde vilde se deres Fordel ved at lade et Stridsspørgsmaal behandle af et Nævn, de selv havde nedsat. Skulde Striden imidlertid være af en saadan Art, at »den kunde føre til et Brud«, vilde Bestemmelserne i Forbundspagtens Art. 15 kunne bringes til Anvendelse. Selv i saadanne Tilfælde skulde Raadet dog paa en af Parternes Anmodning overveje, hvorvidt det selv bør lede Undersøgelsen eller vil henvise Striden til et Forligsnævn.

Udvalgets Beretning udmundede i et Forslag til Beslutning, der skulde forelægges Forsamlingen, og som ikke medfører Nødvendigheden af nogen Ændring af Pagten.

Efter at Forslaget var blevet behandlet i 1ste Udvalg og af et Underudvalg, vedtoges det af Forsamlingen i den nedenfor Sp. 5523—28 angivne Form.

Det henstilles heri til Forbundsmedlemmerne med det Formaal for Øje at fremme Udviklingen af Forligsbehandlingen af mellemfolkelige Stridigheder i Overensstemmelse med Pagtens Aand og under Forbehold af de i Pagtens Art. 15 indeholdte Rettigheder og Forpligtelser at slutte Overenskomster, gaaende ud paa at forelægge deres Stridigheder for Forligsnævn, nedsatte af Parterne.

Disse Nævns Sammensætning, Myndighed og den Fremgangsmaade, der skal

følges ved dem, kan frit bestemmes af Parterne. Opmærksomheden henledes dog paa Bestemmelserne i Haager-Konventionen af 18. Oktober 1907 angaaende fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder.

Endelig udtales det Ønskemaal, at Forligsnævnenes Myndighed udstrækkes til det størst mulige Antal Stridigheder, og at Afsluttelsen af særlige Konventioner mellem Staterne i en nærmere Fremtid vil muliggøre Oprettelsen af en almindelig Konvention, der skal staa aaben for Tiltrædelse af alle Stater.

Derefter opstilles en Række Regler, der skulde tjene som Mønster ved Afsluttelsen af Forligskonventioner. Det foreslaas, at hver Part skal udpege to Medlemmer af Nævnet, den ene blandt sine egne Borgere, den anden blandt en tredie Stats Borgere. Parterne skal i Fællesskab vælge Nævnets Formand blandt en tredie Stats Borgere. Nævnene kan enten nedsættes paa Forhaand, eller man kan indskrænke sig til at udpege Formanden, hvorefter de øvrige Medlemmer vælges, saa snart en Strid opstaar, som vil bevirke, at Nævnene skal træde i Funktion.

Stridigheder henvises af Parterne til Nævnet, og dette skal inden en vis nærmere fastsat Frist tilendebringe sine Undersøgelser og afgive en Beretning, der skal tilstilles begge Parter saavel som Forbundets Generalsekretær. Denne Beretning kan, saafremt Nævnet finder det tjenligt, indeholde et Forslag til Stridens Bilæggelse.

c. Fordelingen af Forbundets Udgifter.

Paa den 2den Forsamling vedtoges et Ændringsforslag til Forbundspagtens Art. 6, hvorefter en ny Fordelingsnorm for Forbundets Udgifter skulde optages som Tillæg III til Forbundspagten. Dette Ændringsforslag ligesom de øvrige af den 2den Forsamling vedtagne Ændringsforslag til Forbundspagten er blevet ratificeret af Danmark, jfr. Bekendtgørelse Nr. 447 af 1. August 1922.

Den 2den Forsamling vedtog endvidere, se Delegationsberetningen 1921, S. 22, at det af Raadet nedsatte Udvalg skulde fort-